

Brandl József Munkaszolgálatban

Ez az első férjem, Brandl József munkaszolgálatos igazolványképe. 1943-ban készült. A férjem, Brandl József egy barátnőmnek az unokatestvére volt, így ismertem meg, mikor Zalaegerszegre jártam iskolába. A szüleim örültek a házasságomnak, a férjem szülei sajnos már nem éltek, elég korán meghaltak. A férjem Csömödéren [Zala vm.] született 1906-ban, pontosan nem emlékszem, mikor. Volt egy testvére, és közösen volt üzletük. A férjem érettségizett, majd az üzletben dolgozott. A szüleinek üzlete volt, mint falun általában. Egy vegyeskereskedés volt. Mindent lehetett kapni benne. A férjem családja éppen annyira volt vallásos, mint az én családom. A szombatot megtartották meg a főbb szokásokat, de úgy különben nem voltak vallásosak. Zsinagógában volt az esküvőnk, és csak a legközelebbi családtagok voltak ott, mivel akkor már olyan zsidóhecces világ volt, nem nagyon jártak el az emberek otthonról. A polgári esküvő Zalaszentivánon volt a jegyzőnél. Csömödéren laktunk a férjemmel, csak egyedül voltunk zsidók az egész községben. Én az üzletben dolgoztam a kislányom születéséig. Semmi atrocitás nem ért minket, csak az volt a baj, hogy nem kaptunk árut. 1942 januárjában vagy februárjában született a lányom, Veronika, de csak Verának hívtuk. 1944 júniusában halt meg az anyámmal együtt Auschwitzban, a gázba vitték őket. Az apám szerencsére nem élte meg ezeket az időket, gyomorrákban halt meg még 1941-ben. Zalaegerszegen van eltemetve a zsidó temetőben. 28 éves voltam, mikor az anyámmal és a kislányommal elvittek Auschwitzba. Mikor elvittek minket, a

keresztény szomszédaink sírtak, és nagyon sajnáltak bennünket. A férjem már korábban bevonult munkaszolgálatra. Mint később megtudtam, Günskirchenben halt meg, Ausztriában 1944 végén vagy 1945 elején valamikor.